

การศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี¹

The Study of Tourism Potential in Sangkhlaburi District, Kanchanaburi Province

นพพล ธาระวานิช² นงเยาว์ ชาญนรงค์³ และพัฒนกรณ์ อุโฆษบวรฤชัย⁴

Noppadol Dharawanij, Nongyao Charnnarong and Pankorn Ukotbovornrudhai

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ ศึกษาแนวความคิดและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐในแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ศึกษาแนวความคิดของธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแนวการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและความต้องการของนักท่องเที่ยว และศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว วิธีการวิจัยใช้วิธีผสม ทั้งเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและการสนทนากลุ่ม และเชิงปริมาณ โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 472 ชุด และผู้ประกอบการ-ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง จำนวน 50 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ภาครัฐมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับ

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

This Article is partially derived from my research, entitled The Study of Tourism Potential at Sangkhlaburi District, Kanchanaburi Province

²สาขาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยรังสิต

Tourism and Hospitality Program, College of Tourism and Hospitality, Rangsit University

E-mail: dharawanij@gmail.com

³ภาควิชาปรัชญา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Department of Philosophy, Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University, E-mail: nongyao@ru.ac.th

⁴นักวิชาการอิสระ (Scholar)

E-mail: pankorn.u@gmail.com

*Manuscript received March 4, 2020, revised May 15, 2020 and accepted May 20, 2020

ปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.77$) คุณภาพการบริการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.95$) และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 4.10$) สำหรับการวิเคราะห์ SWOT และกลยุทธ์ TOWS Matrix พบว่า การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและธรรมชาติตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวและควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้มีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: ศักยภาพทางการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

Abstract

The objectives were to study the concept and the support of the government on tourist attractions in Sangkhlaburi District, Kanchanaburi Province; to study the concept of related entrepreneurs in supporting tourist attractions, according to government's guidelines and tourists' demand; and to study the demand of tourists. Both of 2 research methods: qualitative; interview, observation focus group as tools and quantitative; questionnaires as a tool used. The evaluation of problems from 472 sampling and 50 related entrepreneurs in tourist attractions was at a medium-level: government support ($\bar{x} = 3.22$), served the need of tourists ($\bar{x} = 3.77$), quality of the service ($\bar{x} = 3.95$), and tourists' activities are in high level ($\bar{x} = 4.10$). Finally, the SWOT analysis and TOWS Matrix strategy show 3 types of tourism should be promoted: historical and cultural tourism, religious tourism, and natural tourism served the need of tourists. and the area should be promoted to increase the number of tourists in the future.

Keywords: Tourism Potential, Tourist Attractions in Sangkhlaburi, Historical Tourist Attractions

บทนำ

จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2559 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยว จำนวน 737,890 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 42,433 คน ส่วนในปี พ.ศ. 2560 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยว จำนวน 831,169 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 46,425 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.64 และร้อยละ 9.41 ตามลำดับ (กรมการท่องเที่ยว, 2560) สำหรับอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยว (Mason, 2008, p. 5) เป็นอย่างมาก ทั้งยังมีพรมแดนติดกับชายแดนของประเทศสหภาพเมียนมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและมักจะพักค้างคืน เนื่องจากมีระยะทางไกลจากตัวอำเภอ อีกทั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองกาญจนบุรีมาก แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรีมีมากมาย ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ได้แก่ วัดวังแก้วเวการาม เป็นวัดที่เคยเป็นที่จำพรรษาของหลวงปู่อดุลคุณ ซึ่งเป็นที่นับถือทั้งชาวไทย ชาวกะเหรี่ยงและชาวมอญ ด้านเจดีย์สามองค์ เดิมเป็นเส้นทางเดินทัพของพม่า ปัจจุบันเป็นพรมแดนที่ทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาเดินทางไปมาหาสู่กัน เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกกระเต็งเจ็ง ที่มีความสวยงามและมีความสูงถึง 36 ชั้น น้ำตกเกริงกระเวีย เป็นน้ำตกที่มีความสวยงามอีกแห่งหนึ่ง เป็นต้น (จังหวัดกาญจนบุรี, 2560) แต่ภาครัฐส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จัก ไม่มีการประชาสัมพันธ์ในเชิงกว้าง การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ยังขาดความสมบูรณ์ ทั้งยังขาดการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและศักยภาพทางการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงในอำเภอว่ามีจุดเด่นอย่างไร มีจุดด้อยอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคทางการท่องเที่ยวอย่างไร

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงศักยภาพทางการท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อนำผลการวิจัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของภาครัฐและผู้ประกอบการบริการในพื้นที่ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี รวมทั้งเพื่อให้อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น มีการเข้ามาพักค้างแรมมากขึ้น ซึ่งจะสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับประชาชน

(Middleton, 1988, p. 24) ผู้ประกอบการ และชุมชนของอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง (Mathieson & Wall, 1993, p. 3) และนำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาแนวความคิดและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐในแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
2. ศึกษาแนวความคิดของธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแนวการส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและความต้องการของนักท่องเที่ยว
3. ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ รายละเอียดดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชนท้องถิ่นอำเภอสังขละบุรี จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคกลาง จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 5 คน ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่สำนักการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 5 คน รวม 24 คน การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและจัดสนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชนและชาวบ้านในท้องถิ่น (ชาย โพธิธิตา, 2554, หน้า 148)
2. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและประเมิน (I.O.C.) และทดสอบกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น จำนวน 30 ตัวอย่าง ได้ค่าความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นที่ 0.56 จากนั้นจึงนำไปสอบถามนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จำนวน 472 ตัวอย่าง (Yamane, 1967, p. 886) และผู้ประกอบการ

นำเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีก 50 ตัวอย่าง ตามปริมาณผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและวิเคราะห์หาค่า t-test ด้วย

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและการสนทนากลุ่มสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมและแหล่งท่องเที่ยว

1.1 มีโครงการพัฒนาปรับปรุงเส้นทางการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว มีการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การติดตั้งป้ายบอกเส้นทาง การดูแลรักษาความสะอาดและการรักษาสภาพแวดล้อมในพื้นที่

1.2 มีการจัดการประชุมวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า สภาพของถนนหนทางอยู่เสมอ แต่ยังคงขาดแผนการอนุรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อม

1.3 มีการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในโครงการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยว โดยบูรณาการร่วมกับชุมชนท้องถิ่น เช่น โครงการพักอย่างน้อย 1 คืนในพื้นที่ โครงการตักบาตรพระสงฆ์ในตอนเช้าและโครงการท่องเที่ยวชมพระอาทิตย์ขึ้นยามเช้า เป็นต้น

1.4 ปัญหาการจัดการในพื้นที่ที่ยังมีอยู่ ได้แก่ ขาดแผนระยะยาวในการควบคุมป้องกันน้ำท่วม การปลูกป่า เพื่อรักษาต้นน้ำสำหรับแม่น้ำสายสำคัญ

1.5 ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง และขาดการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในพื้นที่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว (จุริรัตน์ สุทธาชีพ, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กุมภาพันธ์ 2561)

2. แนวทางในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

2.1 มีแนวทางในการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ขาดการปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

- 2.2 ขาดพาหนะสาธารณะในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
 - 2.3 ขาดเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่
 - 2.4 สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่สมบูรณ์
 - 2.5 มีธุรกิจนำเที่ยวและบุคลากรจำนวนน้อย
 3. จุดแข็งของแหล่งท่องเที่ยว
 - 3.1 แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และทางศาสนา ได้แก่ วัดวังแก้วเวภาราม ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธและประชาชนในท้องถิ่น (บดินทร์ คล้อยคล้า, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กุมภาพันธ์ 2561)
 - 3.2 ในท้องถิ่นมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลาย เช่น ชาวมอญ ชาวกะเหรี่ยง
 - 3.3 มีประเพณีและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์
 - 3.4 มีสะพานมอญที่เป็นสะพานไม้ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย
 - 3.5 มีอาหารและของหวานของท้องถิ่น
 4. จุดอ่อนของแหล่งท่องเที่ยว (มานิตา เมฆแดง, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กุมภาพันธ์ 2561)
 - 4.1 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานยังไม่สมบูรณ์
 - 4.2 ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ
 - 4.3 ขาดพาหนะสาธารณะในการเดินทางในท้องถิ่น
 5. ช่องทางและการประชาสัมพันธ์ (มานิตา เมฆแดง, การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 28 กุมภาพันธ์ 2561)
 - 5.1 สร้าง application ในโทรศัพท์มือถือเพื่อส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอาหารอร่อย
 - 5.2 การตั้งบูธจัดแสดงผลิตภัณฑ์พื้นเมืองและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
 - 5.3 อนุญาตให้บริษัทสร้างภาพยนตร์หาทำเลสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ในพื้นที่
- จากรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าหน่วยงานทางราชการทราบถึงปัญหาและรู้ในการแก้ปัญหาเป็นอย่างดีและทราบถึงการพัฒนาพื้นที่และปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างไรก็ตาม ยังขาด

บุคลากรที่จะขับเคลื่อนแผนการพัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องจะต้องปรับเปลี่ยนการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อจะได้มีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ผลการวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามมีดังนี้

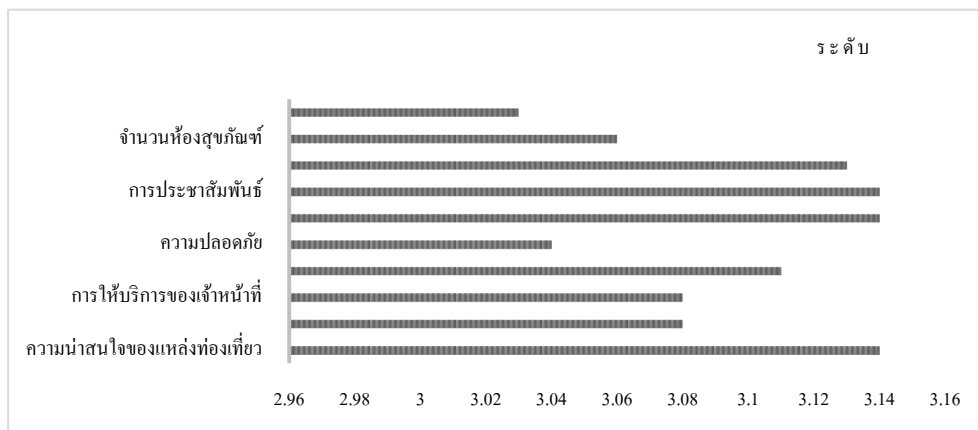
ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

ปัญหาและอุปสรรค	\bar{X}	ระดับ
1. ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว	3.14	ปานกลาง
2. เส้นทางและป้ายบอกทาง	3.08	ปานกลาง
3. การบริการของเจ้าหน้าที่	3.08	ปานกลาง
4. สิ่งอำนวยความสะดวก	3.02	ปานกลาง
5. ความปลอดภัย	3.04	ปานกลาง
6. การมีส่วนร่วมของชุมชน	3.14	ปานกลาง
7. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.18	ปานกลาง
8. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.13	ปานกลาง
9. ความเพียงพอและความสะอาดของห้องสุขภัณฑ์	3.08	ปานกลาง
10. ปริมาณถังรองรับขยะในแหล่งท่องเที่ยว	3.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 แสดงความคิดเห็นของธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องและนักท่องเที่ยวต่อปัญหาและอุปสรรคในทุก ๆ ด้านทางการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ไม่มีปัญหาสำคัญเร่งด่วน ที่จำเป็นต้องแก้ไขในขณะนี้

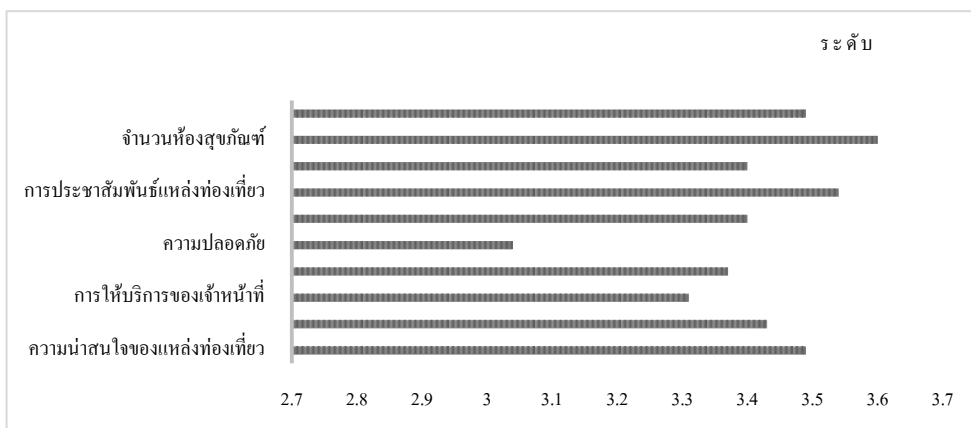

แผนภูมิที่ 1 แสดงความคิดเห็นของทั้งนักท่องเที่ยวและธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวใน 10 ด้าน

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้ง 10 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง ควรจะได้รับการปรับปรุงในภายหลัง โดยจะต้องปรับปรุงให้อยู่ในระดับมาตรฐาน โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แผนภูมิที่ 2 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยว

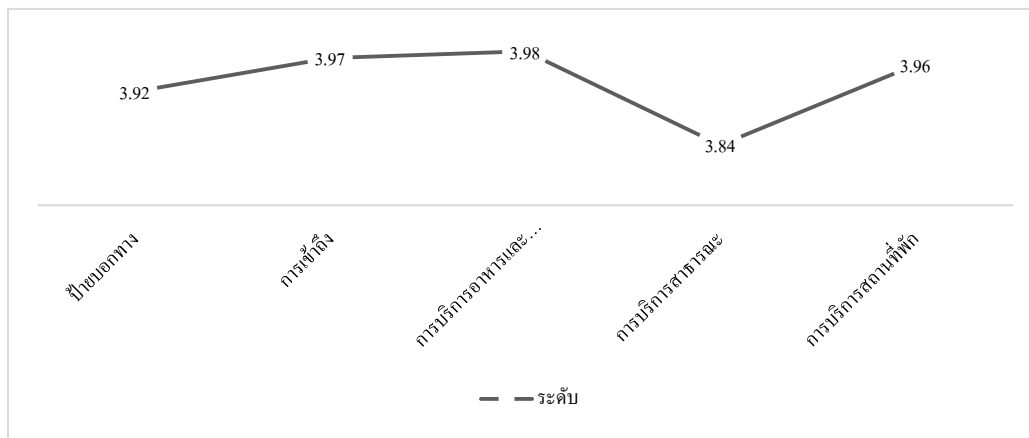

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลางและต้องปรับปรุงในอนาคต

จากการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การศึกษาโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่

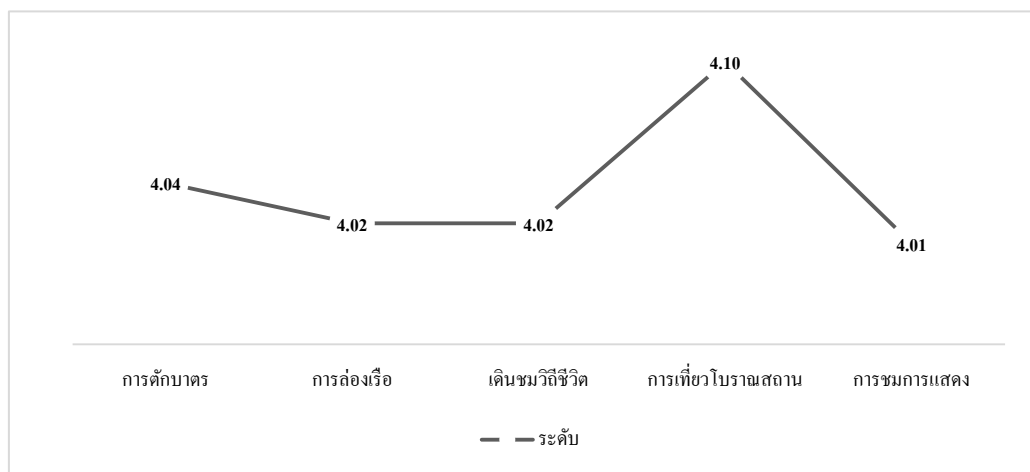
แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่

จากแผนภูมิที่ 3 แสดงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม โครงสร้างพื้นฐานยังคงต้องปรับปรุงให้มีมาตรฐานในภายหลัง

2. การศึกษากิจกรรมในพื้นที่

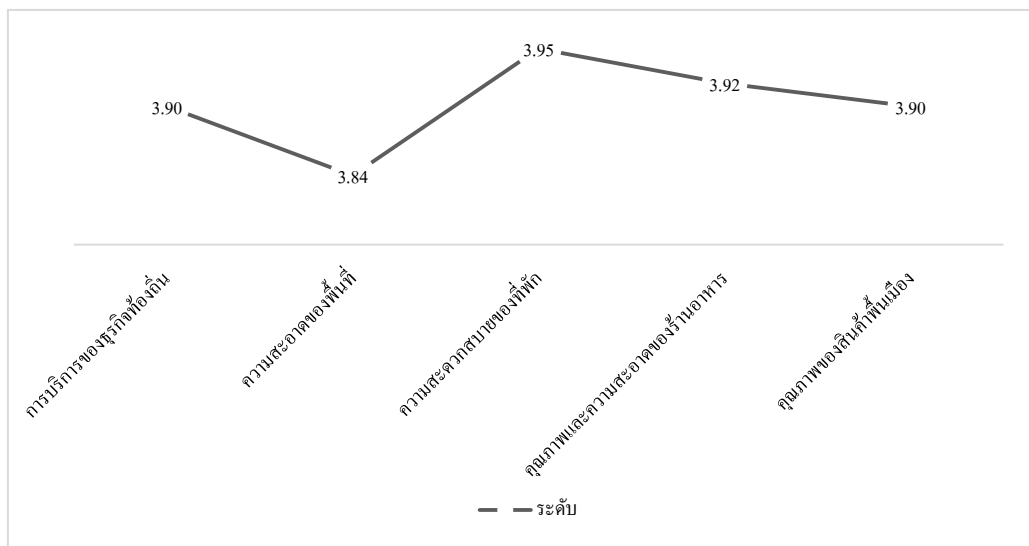
แผนภูมิที่ 4 กิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่

จากแผนภูมิที่ 4 แสดงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่อยู่ในระดับสูงและกิจกรรมที่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือ การท่องเที่ยววัดและโบราณสถาน ส่วนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

3. การศึกษาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว

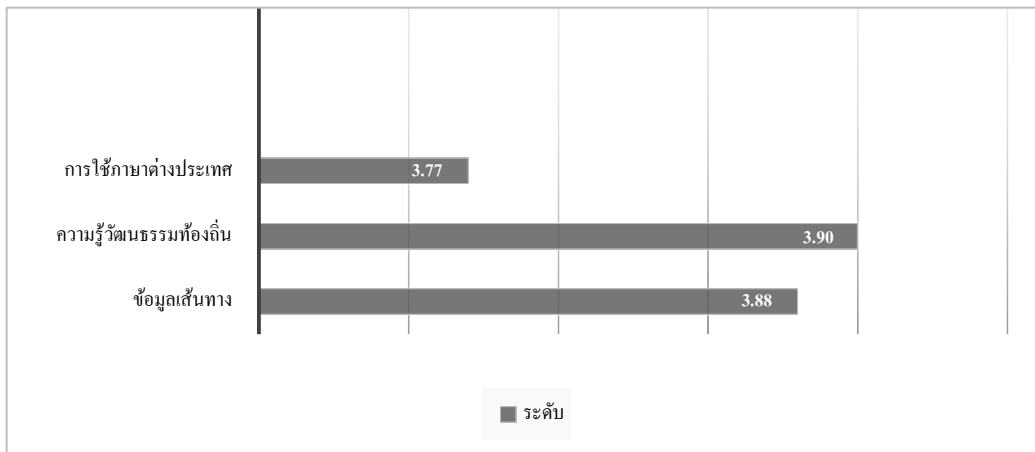
แผนภูมิที่ 5 คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว

จากแผนภูมิที่ 5 แสดงคุณภาพการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด สินค้าและบริการของที่ระลึกอยู่ในระดับสูง ดังนั้น คุณภาพการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวสามารถปรับปรุงให้อยู่ในระดับเดียวกันกับสินค้าและของที่ระลึกได้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับปรุงในขณะนี้

4. การศึกษาการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

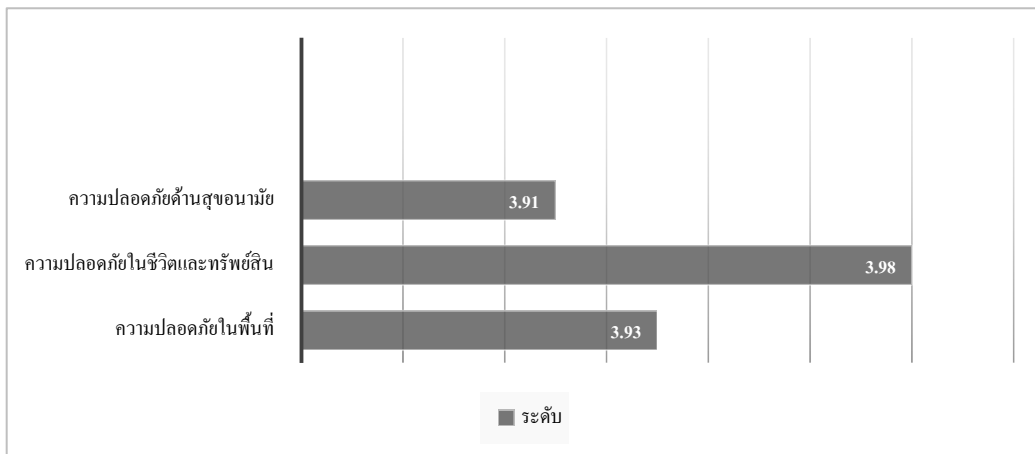
แผนภูมิที่ 6 การให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

จากแผนภูมิที่ 6 แสดงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านและยังไม่มี
ความจำเป็นในการปรับปรุงในขณะนี้

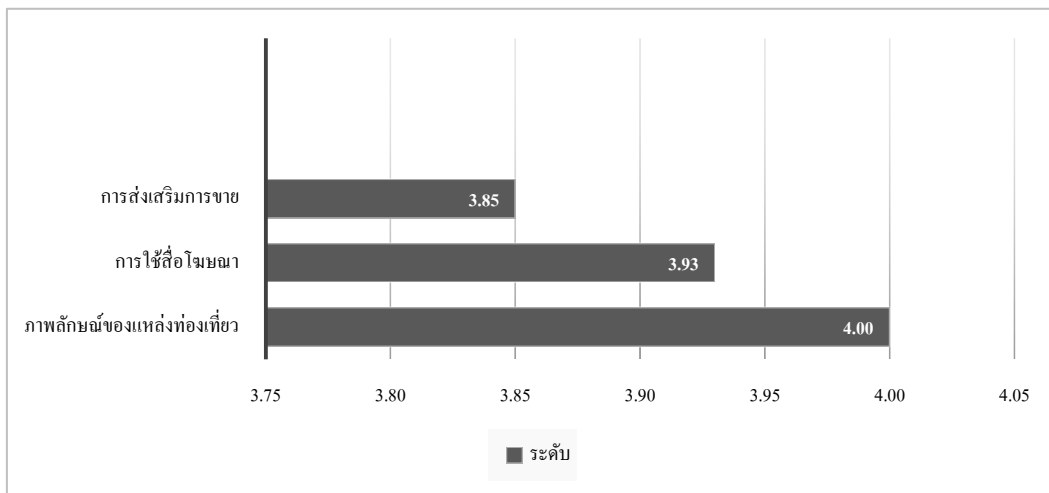
5. การศึกษาเรื่องสวัสดิการและการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่

แผนภูมิที่ 7 แสดงการดูแลสวัสดิภาพและการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่

แผนภูมิที่ 7 แสดงการดูแลสวัสดิภาพและการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง ยังไม่มี
ความจำเป็นต้องปรับปรุงในขณะนี้ อย่างไรก็ตามสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นในอนาคต

6. การศึกษาด้านการตลาดในพื้นที่ แผนภูมิที่ 8 แสดงการตลาดในพื้นที่

จากแผนภูมิที่ 8 แสดงการตลาด 2 ด้านในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลางและภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง นักท่องเที่ยวรู้จักภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ส่วนการใช้สื่อโฆษณาและการส่งเสริมการขายควรได้รับการปรับปรุงในภายหลัง

สำหรับการวิเคราะห์ SWOT มีรายละเอียดดังนี้

1. จุดแข็ง: แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์การท่องเที่ยวในอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ วัดวังแก้วเวการาม เป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนทุกกลุ่มและสะพานไม้ที่ยาวที่สุดในประเทศไทยและมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย

2. จุดอ่อน: มีโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยังไม่สมบูรณ์เพียงพอและต้องปรับปรุง โดยต้องปรับปรุงด้านจำนวนถังรองรับขยะและระบบการจัดเก็บขยะ ธุรกิจนำเที่ยวไม่จัดรายการนำเที่ยวในพื้นที่และขาดความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวในพื้นที่

3. โอกาส: ในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายซึ่งสามารถจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวได้ สถานที่พักผ่อนมีหลากหลายรูปแบบและมีจำนวนมากทั้งขนาดใหญ่ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีและสามารถจัดการประชุมได้

4. อุปสรรค: ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ อย่างเต็มที่ ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดได้อย่างเต็มที่ ขาดศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัด ที่มีข้อมูลที่ทันสมัย และสามารถตอบสนองกลุ่มนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่และคนในพื้นที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยว และไม่คอยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

จากการวิเคราะห์ SWOT แหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ทำการจับคู่ทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์ทางการท่องเที่ยว โดยศึกษาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก จัดทำกลยุทธ์ใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส (SO) กลยุทธ์ในการเอาชนะจุดอ่อน เพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส (WO) กลยุทธ์ใช้จุดแข็งเพื่อเลี่ยงอุปสรรคหรือภัยคุกคาม (ST) และกลยุทธ์ในการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค (WT) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2560) ได้ดังนี้

1. กลยุทธ์ใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส (SO)

ดึงกลุ่มภาครัฐและภาคเอกชน ที่ต้องมีการจัดการประชุม สัมมนาให้เข้ามาใช้สถานที่ประชุมตาม โรงแรม และรีสอร์ทที่มีหลากหลายขนาดและจัดเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อย

2. กลยุทธ์ในการเอาชนะจุดอ่อนเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส (WO)

เร่งให้ความร่วมมือในการพัฒนาสาธารณูปโภคต่าง ๆ เพิ่มจำนวนถังรองรับขยะและมีการจัดเก็บขยะอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัด จัดรายการนำเที่ยวในจังหวัด และช่วยกันส่งเสริมการขายและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดมากขึ้น จัดประชุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องในการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือกัน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมากขึ้น และจัดการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวในเรื่องเกี่ยวกับการจัดทำสื่อการประชาสัมพันธ์ทั้งออนไลน์และออฟไลน์

3. กลยุทธ์ใช้จุดแข็งเพื่อเลี่ยงอุปสรรคหรือภัยคุกคาม (ST)

จัดการประชุมหน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเต็มที่ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัด เพื่อนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม

และจัดอบรมหรือการให้ความรู้ทางการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

4. กลยุทธ์ในการลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค (WT)

พัฒนาการสื่อสารให้ทั่วถึงทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด พัฒนาส่งเสริมและอบรมข้อมูลการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชนผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถช่วยกันประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้และส่งเสริมความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้

สรุป

นักท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีความคิดว่า อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่และในอนาคตจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น หากภาครัฐและธุรกิจเอกชนในพื้นที่มีความร่วมมือกันในการแก้ปัญหาและปรับปรุงความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางคมนาคมและป้ายแจ้งเส้นทาง การให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ สิ่งอำนวยความสะดวก การดูแลรักษาความปลอดภัย ความมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของชุมชน การประชาสัมพันธ์ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว จำนวนห้องสุขภัณฑ์และความสะอาดของห้องสุขภัณฑ์และจำนวนถังรองรับขยะและระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยให้มีมาตรฐาน หลังจากการปรับปรุงแล้วองค์กรทุกภาคส่วนและประชาชนในพื้นที่ต้องให้ความร่วมมือและช่วยกันอย่างเต็มที่ในการประชาสัมพันธ์และวางกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเพิ่มรายได้ให้แก่ท้องถิ่น และนำรายได้ไปพัฒนาปรับปรุงสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

แหล่งท่องเที่ยวควรมีการจัดการเชิงกลยุทธ์ดังต่อไปนี้

1. จัดทำกลยุทธ์การจัดการ โครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว
2. จัดทำกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการบริการ
3. จัดทำกลยุทธ์การดูแลรักษาความสะอาดและความปลอดภัย
4. จัดทำกลยุทธ์การให้ความรู้
5. จัดทำกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อหาการเชื่อมโยง ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งจังหวัด
2. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. ควรศึกษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเป็นการท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์หรือการท่องเที่ยวแบบนวัตวิถี

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2560). *สถิตินักท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <http://www.tourism.go.th/Index.php>
- จังหวัดกาญจนบุรี. (2560). *สถานที่ท่องเที่ยวอำเภอสังขละบุรี*. สืบค้นจาก <http://www.kanchanaburi.go.th/au/travel/ampursangkhlaburi.php>
- ชาย โปธิสิตา. (2554). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์คอมมิกส์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2560). *การวิเคราะห์ SWOT และการจัดทำ TOWS Matrix*. สืบค้นจาก [http://www.stou.ac.th/Offices/rdec/headquater /upload/.pdf](http://www.stou.ac.th/Offices/rdec/headquater/upload/.pdf)
- Mason, P. (2008). *Tourism impacts, planning and management*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Mathieson, A., & Wall, G. (1993). *Tourism economic, physical and social impacts*. London: Harlow.
- Middleton, V.T. (1988). *Marketing in travel and tourism*. London: Heinemann.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory-analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.